

หอสมุดแห่งชาติ กรุงเทพฯ

เรื่อง

การควบคุมการยืมเอกสารโดยอัตโนมัติ

พ.ศ. 2541

บันทึก
หลักการและเหตุผล
ประกอบเทศบัญญัติเทศบาลเมืองลำปาง
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.2541

หลักการ

เพื่อปฏิบัติการควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการ
สาธารณสุข พ.ศ.2535

เหตุผล

เนื่องจากพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 ได้ประกาศใช้บังคับและยกเลิก
พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พุทธศักราช 2484 จึงเห็นสมควรทำการแก้ไขปรับปรุง
เทศบัญญัติ เรื่อง ควบคุมสัตว์ซึ่งเป็นเหตุรำคาญและเป็นอันตรายแก่ประชาชน พ.ศ.2485
และ เรื่อง ควบคุมสุนัขหรือสัตว์อื่นซึ่งเป็นหรือแสดงอาการว่าเป็นโรคกลัวน้ำ พ.ศ. 2435
และเพื่อประโยชน์ในการรักษาสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน
ในท้องถิ่น และเพื่อป้องกันมิให้เกิดเหตุรำคาญหรืออันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ จึง
จำเป็นต้องตราเทศบัญญัตินี้

เทศบัญญัติเทศบาลเมืองลำปาง
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์
พ.ศ. 2541

โดยที่เห็นเป็นการสมควรตราเทศบัญญัติเทศบาลเมืองลำปาง ว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 60 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.2496 ประกอบกับมาตรา 29 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 เทศบาลเมืองลำปาง โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาเทศบาลเมืองลำปาง และโดยอนุมัติของผู้ว่าราชการจังหวัดลำปาง จึงตราเทศบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 เทศบัญญัตินี้เรียกว่า "เทศบัญญัติเทศบาลเมืองลำปาง เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.2541"

ข้อ 2 เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลเมืองลำปาง เมื่อได้ประกาศโดยเปิดเผยที่สำนักงานเทศบาลเมืองลำปางแล้วเจ็ดวัน

ข้อ 3 นับแต่วันที่เทศบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นต้นไปให้ยกเลิก

(1) เทศบัญญัติของเทศบาลเมืองลำปาง เรื่อง ควบคุมสัตว์ซึ่งเป็นเหตุรำคาญและอาจเป็นอันตรายแก่ประชาชน พุทธศักราช 2485

(2) เทศบัญญัติของเทศบาลเมืองลำปาง เรื่อง ควบคุมสัตว์ซึ่งเป็นเหตุรำคาญและอาจเป็นอันตรายแก่ประชาชน (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2529

(3) เทศบัญญัติของเทศบาลเมืองลำปาง เรื่อง ควบคุมสุนัขซึ่งปรากฏว่าไม่มีเจ้าของ พุทธศักราช 2485

(4) เทศบัญญัติของเทศบาลเมืองลำปาง เรื่อง ควบคุมสุนัขหรือสัตว์อื่น ซึ่งเป็นหรือแสดงอาการว่าเป็นโรคกลัวน้ำ พุทธศักราช 2485

บรรดาเทศบัญญัติ กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในเทศบัญญัตินี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ 4 ในเทศบัญญัตินี้

"การเลี้ยงสัตว์" หมายความว่า การมีสัตว์ไว้ในครอบครองและดูแลเอาใจใส่ ตลอดจนให้อาหารเป็นอาจिन แต่มิได้หมายความว่ารวมถึง สัตว์ป่า สัตว์ป่าสงวนและสัตว์ป่าคุ้มครอง ตามพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ.2535

"การปล่อยสัตว์" หมายความว่า การปล่อยให้สัตว์หรือปล่อยให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์โดยปราศจากการควบคุม

"เจ้าของสัตว์" หมายความว่า ผู้ครอบครองสัตว์นั้นด้วย

"สถานที่เลี้ยงสัตว์" หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์หรือบริเวณที่เลี้ยงสัตว์

"ที่หรือทางสาธารณะ" หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและ

ประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

"เจ้าพนักงานท้องถิ่น" หมายความว่า นายกเทศมนตรีเมืองลำปาง

"เจ้าพนักงานสาธารณสุข" หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจาก

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ปฏิบัติหน้าที่ตามเทศบัญญัตินี้

ข้อ 5 กำหนดให้เขตเทศบาลเมืองลำปางเป็นเขตควบคุมการเลี้ยงสัตว์ ดังต่อไปนี้

- (1) ช้าง
- (2) ม้า
- (3) โค
- (4) กระบือ
- (5) สุกร
- (6) สุนัข
- (7) แมว
- (8) แพะ
- (9) แกะ
- (10) กวาง
- (11) ไก่
- (12) เป็ด
- (13) ห่าน
- (14) ฐู
- (15) จระเข้
- (16) นก
- (17) หนู
- (18) นาก
- (19) ลิง, ชะนี

ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดประเภทและชนิดของสัตว์ ที่ต้องควบคุมการเลี้ยงเพิ่มเติมตามเทศบัญญัตินี้ โดยประกาศกำหนดให้มีการควบคุมการเลี้ยงเฉพาะในเขตท้องที่ใดท้องที่หนึ่งหรือเต็มพื้นที่เขตเทศบาลเมืองลำปาง

ข้อ 6 ในการเลี้ยงสัตว์ เจ้าของสัตว์จะต้องปฏิบัติดังต่อไปนี้

(1) จัดให้มีสถานที่เลี้ยงสัตว์ที่มั่นคงแข็งแรง ตามความเหมาะสมแก่ประเภทและชนิดของสัตว์ และมีขนาดเพียงพอแก่การดำรงชีวิตของสัตว์ มีแสงสว่างและการระบายอากาศที่เพียงพอ มีระบบการระบายน้ำที่ถูกต้องสุขลักษณะและมีระบบบำบัดของเสียที่เกิดขึ้นอย่างถูกต้องสุขลักษณะ

(2) รักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์อยู่เสมอ

(3) กำจัดซากสัตว์และมูลสัตว์ให้ถูกต้องสุขลักษณะ

(4) จัดให้มีการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคในสัตว์ เพื่อป้องกันโรคติดต่อจากสัตว์มาสู่คน และสัตว์โดยสัตวแพทย์

(5) ไม่เลี้ยงสัตว์ในสถานที่ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศห้าม

ข้อ 7 ในกรณีที่มีเหตุควรสงสัยว่าสัตว์ที่เลี้ยงนั้น เป็นโรคที่อาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพของบุคคลทั่วไป ให้เจ้าของสัตว์แยกสัตว์นั้นไว้ต่างหากและแจ้งให้สัตวแพทย์ทราบ และปฏิบัติตามคำแนะนำของสัตวแพทย์

ข้อ 8 ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์หรือห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์เฉพาะเขตควบคุมการปล่อยสัตว์ เฉพาะในเขตท้องที่ใดท้องที่หนึ่งหรือเต็มพื้นที่เขตเทศบาลเมืองลำปาง

ข้อ 9 เจ้าของสัตว์จะต้องควบคุมดูแลสัตว์ของตนมิให้ก่ออันตรายหรือเหตุรำคาญแก่ผู้อื่น

ข้อ 10 ห้ามมิให้ผู้ใดเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ตามข้อ 5 ในที่หรือทางสาธารณะ ซึ่งอยู่ในเขตเทศบาลเมืองลำปาง

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่ผู้ได้รับหนังสืออนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้นำขบวนสัตว์หรือฝูงสัตว์หรือจูงสัตว์ไปตามถนนหรือการปล่อยสัตว์เพื่อการกุศล

ข้อ 11 ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบสัตว์ในที่หรือทางสาธารณะ ซึ่งอยู่ภายในเขตเทศบาลเมืองลำปาง โดยไม่ปรากฏเจ้าของ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกักสัตว์ดังกล่าวไว้ในที่สำหรับกักสัตว์ ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นจัดไว้เป็นเวลาอย่างน้อยสามสิบวัน และให้ปิดประกาศไว้ ณ สำนักงานเทศบาลเมืองลำปาง หรือสถานที่เปิดเผยเพื่อให้ผู้เป็นเจ้าของรับคืน

ข้อ 12 เมื่อพ้นกำหนดตามข้อ 11 ยังไม่มีผู้ใดมาแสดงหลักฐานการเป็นเจ้าของเพื่อรับสัตว์คืน ให้สัตว์นั้นตกเป็นของเทศบาลเมืองลำปาง แต่ถ้การกักสัตว์ไว้อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่สัตว์นั้นหรือสัตว์อื่น หรือต้องเสียค่าใช้จ่ายเกินสมควร เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะจัดการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์นั้นตามควรแก่กรณี ก่อนถึงกำหนดเวลาดังกล่าวก็ได้ เงินที่ได้จากการขายหรือขายทอดตลาด เมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการขายหรือขายทอดตลาดและค่าเลี้ยงดูสัตว์แล้วให้เก็บรักษาไว้แทนสัตว์

ในกรณีที่มิได้มีการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์ตามวรรคหนึ่ง และเจ้าของสัตว์มาขอรับสัตว์คืน ภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง เจ้าของสัตว์ต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการเลี้ยงดูสัตว์ให้แก่เทศบาลเมืองลำปางตามจำนวนที่ได้จ่ายจริงด้วย

ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบนั้นเป็นโรคติดต่อ อันอาจเป็นอันตรายต่อประชาชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควรได้

ข้อ 13 หากเจ้าของสัตว์ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 กฎกระทรวงหรือประกาศกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 หรือเทศบัญญัตินี้ หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นมอบหมาย ที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้เจ้าของสัตว์แก้ไขหรือปรับปรุงให้ถูกต้องได้ และถ้าเจ้าของสัตว์ไม่แก้ไขหรือปรับปรุงให้ถูกต้องได้ หรือถ้าการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์นั้นจะก่อให้เกิดหรือมีเหตุอันควร

สงสัยว่าจะเกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งให้ผู้นั้นหยุดเลี้ยงสัตว์
ทันทีเป็นการชั่วคราว จนกว่าจะเป็นที่พอใจแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าปราศจากอันตรายแล้วก็ได้

คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามวรรคหนึ่ง ให้กำหนดระยะเวลาที่จะต้องปฏิบัติตามคำสั่งตาม
สมควรแต่ต้องไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน เว้นแต่เป็นกรณีที่มีคำสั่งให้หยุดดำเนินการทันที และต้องทำเป็นหนังสือ
แจ้งให้ผู้เลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ทราบ ในกรณีไม่พบตัว ให้ส่งคำสั่งโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับหรือปิด
คำสั่งนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิลำเนาของผู้นั้นและให้ถือว่าผู้นั้นได้ทราบคำสั่งแล้วตั้งแต่วันที่คำสั่ง
ไปถึงหรือวันปิดคำสั่งแล้วแต่กรณี

ข้อ 14 เจ้าของสัตว์เลี้ยงผู้ใดดำเนินการในระหว่างที่มีคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้หยุด
ดำเนินการตามข้อ 13 โดยไม่มีเหตุหรือข้อแก้ตัวอันสมควร มีความผิดตามมาตรา 80 แห่งพระราชบัญญัติ
การสาธารณสุข พ.ศ.2535

ข้อ 15 ให้นายกเทศมนตรีเมืองลำปาง รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจ
ออกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

ลงชื่อ

(นายเรือง เชื้อนแก้ว)

นายกเทศมนตรีเมืองลำปาง

อนุมัติ

ลงชื่อ

(นายเฉลิมพล ประทีปะวณิช)

ผู้ว่าราชการจังหวัดลำปาง